

SHOPPING DAY

Neděle, 24 leden 2010

Nedávno jsem po dlouhých letech navázala kontakt s dívkou - tedy nyní ji postarám dá mou - která kdysi bývala mou spolužačkou na základce a kamarádily jsme spolu. Nyní žije v Americe a pravděpodobně úplně jiným životem, než jsem kdy byla já.

No a včera mi poslala mejl, že dneska nenapíše - neb má "shopping day". To jest, najede do super-hyper, naloží auto potravinami, které doveze domů, nacpe je do ledničky a pak sebou sekne. A já jsem si vzpomněla na to, jak jsem kdysi působila jako au-pair v Anglii a paní, pro kterou jsem pracovala, té jednou týdně vyrazila do supermarketu, kde nakoupila vše, narvala to do auta, dovezla domů a zhroutila se. Zbytek dne se obkládala studenými obklady a rodina kolem ní capkala po káčkách, neb byla groggy - měla za sebou shopping day. Já byla mladá a vychovaná socialistickým obchodem, který nás rozhodně nerozmazloval, tak jsem to nechápala. Když jsem pak opěť v domě ve vlasti, pracovala jsem na Pátek v bance, bydlela ve Vodňanské ulici a žila dříve, mockrát jsem si na ni vzpomněla. Jednou se má jaká kamarádka, s níž jsem si tenkrát dopisovala, zeptala, kdy mám "shopping day" a já se jí snažila vysvětlit, že ho mám vlastně pořád, protože tady člověk nevzdá dne ani hodiny, tedy co se nákupí týž. Váš "úzký profil", což znamená, že to prostě nebylo a když jste neměli známé, tak jste to nesehnali. Když byly moje děti mimina, tak nebyly dupačky a plíny a jak rostly, úzkých profilů používalo. Tu nebyly toaletní papíry, tu práčky na praní, tu kafe, tu jiné potřeby. Lidi nechodili nakupovat, nýbrž se vydávali na lov. Já to dělala taky tak. Z Pátek Vodňanský jsem to brávala via Rybí - kde byly ryby, drůbež a polotovary a následně staroměstská tržnice, dále pa Perlovou nahoru - v Perlovce byla mlékárna, cukrárna, mlynář, do Jungmannky, kde byly lahůdky "u Zoufalejš", mlynář, mlíkář (tedy mléčný bar), do ulice Palackého, kde bylo pekářství, mlynář a polotovary. Ve Vodňanské byla zelenina, mlékárna, nápoje a potraviny "U Dívky" v domě, kde jsem bydlela. Když jsem to všechno obhlédla a odstála si fronty, byla jsem domů, vysypala ulovené zboží na stůl a dumala, co z té nesourodé směsi uvažovat. Totiž, nekupovali jste věci, které jste potřebovali, ale ty, které momentálně BYLY. Pro rozvoj kreativity a schopnosti improvizovat nic lepšího a účinnějšího neznám. Ale máte-li nasytit dva rozdílné puberťáky, bylo to o nervy. Já se pamatuju, jak bylo jednou před Vánoci: na předvánočním trhu byly tentokrát úzkým profilem ořechy, mandle, rozinky, kokos a kakao - bez kterých žádné cukroví prostě neupěte. Tak jsem byla do potravin v našem domě, kam jsem chodila nakupovat denně už dvacet let a prodavačky znaly mě i děti, a jsem pitám prodavače do ouška prosbu, zda by tam předce jen někde nevykrábla aspoň pytlík ořechů a ona zvolala silným hlasem: "Jó, vy jdete skrz to zaměstnání... to pojte dál, mám pro vás ty papíry", a vtáhla mě za pult. Zavlekla mě do zázemí obchodu a řekla - "tady stávejte a nehejte se a dejte mi stovku". Tak jsem jí dala stovku, ona mi dala nacpanou igelitku a vyvedla mě se slovy: "No, tak si ty papíry vypláte a dejte je sem, já je panu vedoucímu dám." Vyjevená jsem byla domů a ješitě na schodech u schránek jsem tašku vybalila a koukám - bylo tam všechno. Prodavačky prostě schovávaly nedostatkové zboží pro stálé zákazníky. Tenkrát mi cukroví obzvláště chutnalo. No a čas oponou trhnul - a máme tu raný kapitalismus a seženete všechno, včetně potřebných koškových vajec, i hodinek s vodotryskem. Můžete si naplánovat dopředu, vařit a pak jen jdete a prostě to normálně koupíte. Kolikrát se musím bát, jestli se mi to nezdá. Tak nyní jednou za měsíc vyjedem s mužem do hypermarketu Globus, kde naložíme vozík vrchovatě potravinami, naskládáme do auta, dovezeme domů a naskládáme do lednice, do mrazáku a do spíže. A nebudete mi to věřit, pokud jsem z toho naprosto vyčizená. Obkládám se mokřými hadry a odpovídám - jsem groggy. MÁŠLA JSEM SHOPPING DAY!!!

Alena Puntík